

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ - ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΪΑΣ

ΑΘΗΝΑ 30/03/17

ΑΝΑΦΟΡΑ

**ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ**

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

**Θέμα: «Οι αποφάσεις για τα εγκλήματα πολέμου είναι αμετάκλητες, οι δικαιωμένοι
από τα δικαστήρια πολίτες ζητούν την παρέμβαση του ελληνικού Δημοσίου»**

Σχετικά με το συνημμένο δημοσίευμα, της εφημερίδας «ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ» της
20/03/17, του συντάκτη Δημήτρη Τριανταφυλλόπουλου, παρακαλείσθε για την
επαλήθευση ή τη διάψευσή όλων όσων εμπεριέχονται σ' αυτό. Το θέμα ενδιαφέρει
αρκετούς συμπατριώτες και συγκεκριμένα μας το έθεσε η κα Παπαράπη Θέκλα,
συν/χος Τραπεζικός, ΑΔΤ: ΑΙ119958, δ/ση: Πατησίων 314, ΑΘΗΝΑ-ΤΚ 11141, τηλ.
6906594462, και μάλιστα ζητά να της μεταφέρουμε την απάντηση του αρμόδιου
Υπουργού.

Ο αναφέρων βουλευτής

Νικόλαος Ι. Νικολόπουλος
Βουλευτής Αχαΐας
Πρόεδρος Χριστιανοδημοκρατικού
Κόμματος Ελλάδος

ΜΗΠ

Γερμανικές αποζημιώσεις

Στους 6 καιωμένους πολίτες του Διστόμου καταγράφεται ακριβώς ίδια δικονομική και ουσιαστική περίπτωση με τους πολίτες της Αιγιάλειας, βάσει της απόφασης του Πρωτοδικείου Αιγίου.

Αμετάκλητες αποφάσεις για εγκλήματα πολέμου

> Το Δικαστήριο Αιγίου έκρινε παράνομες τις πράξεις του αντιδίκου, οι οποίες είναι απαράγραπτες

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΥ
triantafilop@pelop.gr

Στις 6 Απριλίου, οπότε εισέβαλαν οι Γερμανοί στην Ελλάδα, συμπληρώνονται 76 χρόνια, έπειτος που βρίσκεται όμως το γερμανικό Δημόσιο να μην έχει ακόμα ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του και το κυριότερο όλων, να μην έχει αποζημιώσει θύματα της Κατοχής, παρά τις συντονισμένες προσπάθειες, κυρίως φορέων και πολιτών, μεταξύ άλλων και από την περιοχή της Αιγιάλειας. Το 1998, υπενθυμίζεται, ότι εκδόθηκε από το Πολυμελές Πρωτοδικείο Αιγίου, σε βάρος του γερμανικού Δημοσίου, πλειάδα δικαστικών αποφάσεων, οι οποίες δικαίωσαν εκατοντάδες θύματα και συγγενείς θυμάτων, για τις ζημιές που υπέστησαν από τις απααιώσεις των γερμανικών στρατευμάτων κατοχής.

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

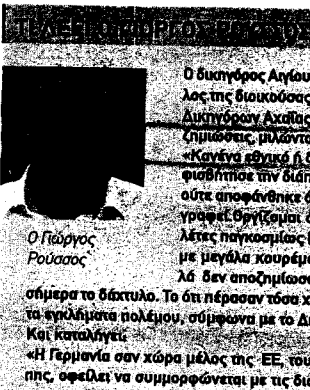
Ειδικότερα, εκδόθηκαν οι με αριθμούς 91/1998, 92/1998, 93/1998, 94/1998 και 95/1998 αποφάσεις του δικαστηρίου, οι οποίες έχουν πλέον καταστεί αμετάκλητες, σε δίκες στις οποίες συμμετείχαν και ντόπιοι δικηγόροι, αφορούσαν δε πάνω από 750 ενάγοντες πολίτες της περιοχής, με τη δικαιοσύνη να έχει αποφανθεί, στη συντριπτική πλειοψηφία, υπέρ των θυμάτων της ναζιστικής βαρβαρότητας.

ΑΠΑΡΑΓΡΑΠΤΟΙ

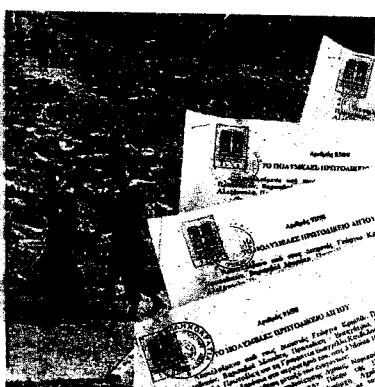
Συνολικά, έχουν καταβεί, στα

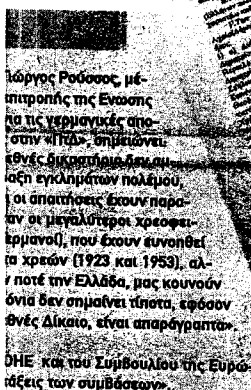
Τα γερμανικά στρατεύματα, ξεκίνησαν από Τρίηλη, Αίγιο, Πάτρα και ακολουθώντας ακτινωτή πορεία κατέληξαν στα Καλάβρυτα

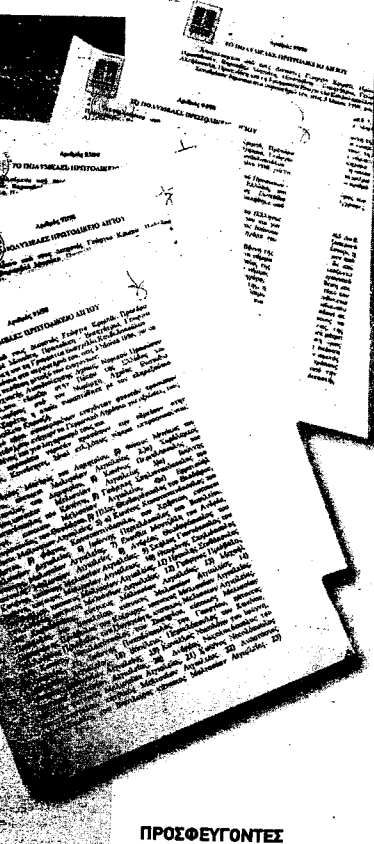
Πρωτοδικεία Πατρών, Αιγίου και Καλαβρύτων πάνω από 5.000 αγωγές, τις οποίες χειρίστηκαν 110 ακαιοί δικηγόροι. Το δικαστήριο Αιγίου συγκεκριμένα, με τις παραπάνω αποφάσεις του, έκρινε

Ο δικηγόρος Αιγίου Πάτρως Ρούσος, μέλος της δικοδότης Επιτροπής της Ένωσης των δικηγόρων Αχαιών, μιλάει για τις γερμανικές αποζημιώσεις, μελών της «Πέλας».

«Κανένα εθνικό ή εθνοτικό δικαίωμα δεν μπορεί να δικαιολογήσει την διάπραξη εγκλημάτων πολέμου, ούτε αποφάνθηκε ότι οι απαιτήσεις έχουν παραβιαστεί οι μεγαλύτεροι χρεώστες (Γερμανοί), που έχουν ευνοηθεί με τα χρεών (1923 και 1953), αλλά δεν αποζημιώσαν ποτέ την Ελλάδα, μας κοινούν ονόμα δεν σημαίνει τίποτα, εφόσον ο Δις Δίκαιο, είναι απαράγραπτο».

«Η Γερμανία σαν χώρα μέλος της ΕΕ, του ΔΕΚ και του Συμβουλίου της Ευρώπης, οφείλει να συμμορφώνεται με τις διατάξεις των συμβάσεων».

κή εκτέλεση της αμετάκλητης απόφασης τους σε ακίνητα του γερμανικού Δημοσίου (στην Ιταλία ως χώρας μέλους της ΕΕ) και η υπόθεση αφού εξαντλήθηκε σε όλες τις βαθμίδες των δικαστηρίων της γειτονικής χώρας συμπεριλαμβανομένου και του Συνταγματικού Δικαστηρίου, έφτασε στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης, το οποίο αναγνώρισε μεν το προνόμιο της ετεροδικίας του γερμανικού Δημοσίου, αλλά παράλληλα δεν αμφισβήτησε τις διαπραχθείσες παράνομες πράξεις και προέτρεψε τις εμπλεκόμενες πλευρές να έλθουν άμεσα σε συμφωνία καταβολής των αποζημιώσεων. Όμως, τέτοια προσέγγιση μεταξύ Ελλάδας και Γερμανίας δεν έγινε ποτέ.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Συνεπώς τα περαιτέρω βήματα διεκδίκησης, μετά και την άρνηση της Επιτροπής Αναφορών της ΕΕ να φέρει το θέμα προς συζήτηση στα ευρωπαϊκά όργανα, παρά την παρέμβαση του ελληνικού Δημοσίου, είναι αυτά που προτείνονται στο πόρισμα της Διακομματικής Επιτροπής της Βουλής, δηλαδή, η προσφυγή στο Διαιτητικό Δικαστήριο σύμφωνα με το άρθρο 28 της Συμφωνίας του Λονδίνου της 27-2-1953 «περί εξωτερικών γερμανικών χρεών» η οποία κυρώθηκε από την Ελλάδα με το Ν. 3480/1955 (ΦΕΚ Α' 6/1956) και η προσφυγή στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης.

ΠΡΟΣΦΕΥΓΟΝΤΕΣ

Οι ήδη δικαιωμένοι πολίτες του Διστόμου, στις περιπτώσεις των οποίων καταγράφεται ακριβώς ίδια δικονομική και ουσιαστική περίπτωση με τους πολίτες της Αιγιάλειας (βάσει της απόφασης του Πρωτοδικείου Αιγίου), επέσπευσαν αναγκαστικά

ήτοι οι παζινοί πολίτες του αντιδίκου συνιστούσαν εγκλήματα πολέμου, τα οποία είναι απαράγραπτα. Όμως οι εξίστοτε υπουργοί δικαιοσύνης αρνήθηκαν και συνεχίζουν να αρνούνται με

ήτοι σήμερα, να δώσουν την κατά το άρθρο 923 απαιτούμενη έγκρισή τους, προκειμένου οι δικαιωμένοι πολίτες να επισπεύσουν αναγκαστικά εκτέλεση σε βάρος του γερμανικού Δημοσίου.